

STERKE VERHALEN VAN MENSEN MET EEN
HANDICAP • DECEMBER 2013 • 08

5/12 - Dag van de Vrijwilliger
**Verhalen met
een hart**

Bestemming bereikt!
**BlueAssist
wijst de weg**

Ontmoetingsbeurzen
voor senioren
**Weg uit de
grijze zone**

21 & 22/11 - Conferentie over
kinderrechten in Brussel

**Recht op
dezelfde
rechten**

Vraag en aanbod

Alle zorgvragen van personen met een beperking in Vlaanderen worden geregistreerd. De registratie van die vragen gebeurt sinds 2003 bij de Centrale Registratie van Zorgvragen (CRZ), vroeger bekend onder de naam Centrale Wachtlijsten (CWL). Om de zes maanden worden die gegevens gebundeld in het zorgregierapport, dat de nodige informatie bevat om de cijfers goed te interpreteren.

Op 30 juni 2013 stonden bij de Centrale Registratie voor Zorgvragen 20.931 personen met een beperking en 21.518 actieve zorgvragen geregistreerd. Ten opzichte van vorig jaar is dat een toename van 0,89%. Minder dan 1% dus – bijna een stilstand.

Hierdoor hebben we na tien jaar het gevoel dat we voor het eerst over een volledig beeld van de cijfers beschikken. Sinds we met dit registratiesysteem zijn gestart, maakten we een continue stijging mee. Die stijging is nu gestopt. Vraag en aanbod worden bovendien voortdurend beter op elkaar afgestemd. Dit neemt evenwel niet weg dat een verdere uitbreiding van het ondersteuningsaanbod nog altijd meer dan nodig is. Samen en in overleg met alle betrokken partijen probeert het VAPH het aanbod nóg beter af te stemmen op de vraag, de middelen nóg efficiënter aan te wenden, nóg meer mensen te ondersteunen. Alle bedenkingen en suggesties hiervoor nemen we bijzonder ter harte.

Samen met alle betrokken partijen blijven we verder timmeren aan de vernieuwing van de zorgregie. Het doel van die vernieuwing is dat u zelf maximaal de regie van uw leven en de ondersteuning in handen neemt. In dit nummer van st*rk staan weer tal van verhalen over initiatieven die op dat vlak worden genomen. De persoonsvolgende financiering (PVF) past helemaal in dit streven: op bladzijde 3 van dit nummer brengen we u op de hoogte van de stand van zaken van dit nieuwe, vraaggestuurde systeem.

Alle beslissingen, vernieuwingen en actieplannen worden getoetst aan de doelstellingen van Perspectiefplan 2020. Wie deze st*rk leest, stelt vast dat Perspectief 2020 ook in 2013 al goed en wel bezig was. En dat zal volgend jaar niet anders zijn. Langs deze weg wenst het VAPH u allemaal een voorspoedig 2014.

Dany Dewulf

Algemeen Directeur VAPH

Het volledige rapport kan je terugvinden op

www.vaph.be/vlafo/view/nl/464335-Zorgvragen.html

INHOUD

04 CONFERENTIE

Recht op dezelfde kinderrechten.
Alle kinderen willen hetzelfde.

07 KINDEROPVANG

Jong geleerd is oud gedaan.
Inclusie vanaf het prille begin.

08 BLUEASSIST

Hulp voor onderweg. Het blauwe icoontje maakt het verschil.

10 DE LORK

Zorg met kleur. Brussel is de ideale plek voor multiculturele zorg.

11 DE DAG VAN

Ily Peeters. Met de glimlach aan het poetsen.

12 KORT

14 DAG VAN DE VRIJWILLIGER Helpende handen.

Twee hartverwarmende verhalen.

17 SENIOREN

Je wordt ouder en je wilt wat.
Een verslag van de SEN-beurs.

18 WEAREHANDICAPPED

Website. Een uniek online-lifestylemagazine.

19 SERVICE

AAN HET STUUR

IN DE STARTBLOKKEN

Op 1 januari 2014 treden de vijf provinciale pleegzorgpunten in werking. Hiermee eindigt de vroegere situatie waarbij verschillende diensten zich naast elkaar met pleegzorg bezighielden. De fundamentele reorganisatie leidt tot een betere pleegzorg met een voorafgaande screening van de pleeggezinnen.

Het nieuwe decreet Pleegzorg maakt werk van een eenduidig, kwaliteitsvol pleegzorgkader en financieringssysteem. "In iedere provincie zal één dienst voor pleegzorg opgericht worden, met een grote diversiteit qua aanbod. De bestaande diensten worden in de nieuwe diensten geïntegreerd. Zo vergroot de aanspreekbaarheid en de herkenbaarheid", aldus minister Vandeurzen. Vanaf 1 januari 2014 moet een (kandidaat-)pleegzorger beschikken over een attest per pleegkind of pleeggast. De toekenning van zo'n attest gebeurt op basis van een screening. Pleegouders krijgen voortaan ook een kostenvergoeding per dag pleegzorg. In het decreet werden ook belangrijke beslissingen genomen over de kosten voor kinderopvang. Zo zullen pleegouders steeds het meest voordelige tarief kunnen betalen voor de opvang van hun pleegkind.

Zoals je in het vorige st*rk-nummer las, ging Laurent Bursens, Administrateur-generaal van het VAPH, op 1 september 2013 met pensioen. In afwachting van de aanduiding van een nieuwe administrateur-generaal,

neemt huidig Algemeen Directeur Dany Dewulf deze functie tijdelijk waar. Hij kan daarbij rekenen op de steun van het voltallige directieteam en bij uitbreiding van alle andere VAPH-medewerkers.

PERSOONSVOLGENDE FINANCIERING: STAND VAN ZAKEN

Met de persoonsvolgende financiering voert Vlaanderen een nieuw, vraaggestuurd systeem in om de regie over de ondersteuning meer bij de mensen met een beperking te leggen. De ondersteuning zal ook op een andere manier betaald worden. De Vlaamse Regering gaf haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet, dat nu ter beoordeling ligt bij de Raad van State.

De ondersteuning die mensen met een beperking nodig hebben, verschilt van persoon tot persoon. Voor sommigen gaat het alleen om technische hulpmiddelen zoals de aanpassing aan hun wagen of computersoftware. Anderen rekenen op hulp van familie, burens en vrienden. Nog anderen hebben een handicapspecifieke ondersteuning nodig.

TWEE PIJLERS

Al deze specifieke vormen leiden meestal tot extra kosten. Om die te kunnen betalen, werkte de Vlaamse Regering een nieuw systeem uit. De persoonsvolgende financiering bestaat uit twee pijlers: het basisondersteuningsbudget en het persoonsvolgend budget.

1. Met het basisondersteuningsbudget – een vast forfaitair maandbedrag – zul je in de toekomst alle kosten kunnen betalen die verbonden zijn met de ontvangen ondersteuning: de benzine voor een vriend die je meeneemt om te winkelen, de dienstencheques voor thuishulp, de kosten voor bv. gezinszorg...
2. Wanneer de basisondersteuning niet volstaat, zul je kunnen overstappen op een persoonsvolgend budget. Hiervoor zul je zelf, of samen met een begeleidende dienst, een ondersteuningsplan dienen op te stellen waarin je inschat welke ondersteuning je nodig hebt. De uiteindelijke ondersteuning zal één van deze twee vormen aannemen: een budget om in cash te betalen, of vouchers waarmee je ondersteuning van erkende voorzieningen betaalt, of een combinatie van beide.

Het huidige systeem van de hulpmiddelen blijft bestaan. Ook de tegemoetkomingen voor personen met een handicap. Ze kunnen worden gecombineerd met het basisondersteuningsbudget en met het persoonsvolgend budget.

Nog voor de verkiezingen van 2014 beslist de Vlaamse Regering definitief over het ontwerpdecreet. De volgende Vlaamse Regering moet het nieuwe systeem in praktijk brengen. Tot aan de invoering van het nieuwe systeem verandert er niets aan je persoonlijke situatie.

ACTUA

OP DE GOEDE WEG

De Raad van Europa oordeelde positief over het Belgische en Vlaamse beleid om de bestaande wachtlijsten voor personen met een beperking weg te werken. Het Comité van Ministers stelt uitdrukkelijk dat Vlaanderen met het Perspectiefplan 2020 voldoende actie onderneemt om de wachtlijsten aan te pakken. Vooral de zeer gedetailleerde cijfers van de Vlaamse Zorgregie worden extra vermeld.

Enkele maanden geleden stapten een twintigtal belangenverenigingen naar de Raad van Europa. Deze verenigingen vinden dat België de engagementen uit het Europees Sociaal Handvest niet naleeft. Na een onderzoek uitte het Comité van Ministers zijn bezorgdheid over het feit dat niet aan alle vragen kan worden tegemoetgekomen. Toch erkent het dat België en Vlaanderen serieuze stappen vooruit zetten in het aanbieden van oplossingen.

ALMAAR MEER MENSEN GEHOLPEN

Elk jaar kunnen meer mensen op ondersteuning rekenen, zo stelde Europa vast. De wachtlijsten bestaan nog, maar het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) slaagt er elk jaar in meer mensen te helpen. Velen op de wachtlijst genieten al een bepaalde vorm van steun, maar hebben vraag naar een meer of ook minder intensieve vorm van ondersteuning die beter tegemoetkomt aan hun vraag. Het einddoel van het Vlaams Perspectiefplan 2020 sluit volgens Europa perfect aan bij het Europees Sociaal Handvest. "Met het nieuwe beleid zetten we in op verschillende sporen die het huidige ondersteuningssysteem grondig wijzigen", stelt Jo Vandeurzen, Vlaams minister voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Vlaanderen legde al verschillende realisaties op tafel, waaronder het ontwerpdecreet rond de persoonsvolgende financiering. Daarnaast voorziet Vlaanderen tijdens deze regeerperiode 145 miljoen euro extra om personen met een beperking beter te ondersteunen. De zorgregie leidde dan weer tot een objectieve en gestructureerde toekenning van de beschikbare plaatsen en budgetten.

COLOFON

Driemaandelijks magazine van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap
Coverfoto: Sofie Van Hoof • Verantwoordelijke uitgever: Dany Dewulf, Sterrenkundelaan 30, 1210 Brussel • Redactie & realisatie: Roularta Custom Media – www.roulartacustommedia.be • Concept, hoofdredactie en coördinatie: Ben Herremans • Vormgeving: Lies Hallaert • Eindredactie: Gerda Waeyaert • Het VAPH is een Intern Verzelfstandigd Agentschap (IVA) binnen de Vlaamse overheid • Een abonnement is gratis. Contacteer de communicatiedienst: VLAAMS AGENTSCHAP VOOR PERSONEN MET EEN HANDICAP • Sterrenkundelaan 30, 1210 Brussel • Tel. 02 225 85 97 • Fax 02 225 84 05 • informatie@vaph.be • www.vaph.be

Op naar meer inclusie

Op 21 en 22 november had in Brussel de Europese conferentie 'Volledige integratie van kinderen en jongeren met een beperking in de samenleving' plaats. Daar werd gekeken naar welke plaats kinderen en jongeren met een beperking krijgen in het beleid van België en de andere lidstaten van de Raad van Europa. Ook vroegen de deelnemers zich af hoe groot de uitdaging is om de volledige participatie van mensen met een beperking in de maatschappij toe te passen en de verdragen en het actieplan hierrond te volgen.

TEKST BARBARA VANDENBUSSCHE
FOTO'S JAN LOCUS

Volledige integratie van kinderen en jongeren met een beperking in de samenleving: onder die naam werd op 21 en 22 november in Brussel een Europese conferentie georganiseerd, in samenwerking met het VAPH. Op de eerste dag bleek uit de presentaties en workshops dat er wel een degelijk juridisch kader is, maar nog niet genoeg concrete

maatregelen. Elk land heeft in zijn wetgeving inclusie opgenomen. Zoals bijvoorbeeld: in meer of mindere mate de mogelijkheid voor leerlingen en ouders om te participeren in beslissingen over het onderwijs. Maar de wetten en middelen voor inclusief onderwijs in reguliere scholen zijn er dikwijls niet, of ze spreken elkaar tegen.

KINDEREN MET EEN BEPERKING WILLEN NET HETZELFDE ALS ALLE ANDERE KINDEREN.

BRUSSEL, 21 EN 22 NOVEMBER. De Europese conferentie 'Volledige integratie van kinderen en jongeren met een beperking in de samenleving'.

*CONFERENTIE. Ook mensen met een beperking kregen het woord.

DIT ZIJN DE UITDAGINGEN

Een workshop over een intersectorale benadering van kinderrechten bracht volgende uitdagingen naar boven:

- De VN-conventie die stelt dat kinderen met een beperking het recht hebben om te participeren, moet door de burgers in de samenleving aanvaard en gedragen worden.
- De samenwerking tussen de autoriteiten moet georganiseerd worden.
- Hoe organiseer je de samenwerking tussen autoriteiten, dienstverleners en families zo dat ze elkaar niet tegenwerken?
- Wie stuurt het systeem aan, evalueert het en stuurt bij?
- Hoe wordt de transitie voorbereid?
- Hoe kan je de drie A's – accessibility (toegankelijkheid), availability (beschikbaarheid) en affordability (betaalbaarheid) – waarmaken?
- Wie gaat dit financieren? En hoe kunnen geldstromen voor één kind of gezin worden gefinancierd?

Ook was er aandacht voor de rol van de dienstverleners. In die workshop werd benadrukt dat dienstverleners nauwer moeten samenwerken en handelen waar dat nodig is. Zij creëren immers de inclusie. Dit werken op lokaal niveau heeft het grootste effect voor de mensen met een beperking. Tijdens een andere workshop kwam men

tot het uitgangspunt dat het kind het centrum van alle acties moet zijn. Participatie, het belang van het kind, vragen naar de mening van het kind, het kwam voortdurend aan bod. Daarbij moet je kinderen ondersteunen om hun mening te geven en zelf beslissingen te nemen. Ook de ouders spelen hier een belangrijke rol in.

En hoe staat het met de inclusie in het onderwijs en de vrijetijdsbesteding? Met 95% van de kinderen met een beperking in het reguliere onderwijs toont Portugal dat het mogelijk is. Maar vooral in het secundair onderwijs is er nog een hele weg af te leggen, en de opleiding voor leerkrachten schiet hier nog in tekort. Naast de school zijn ook maar heel weinig vrijetijdsbestedingen afgestemd op kinderen met een beperking, terwijl dat net de context is waar ze met andere kinderen in contact kunnen komen.

WERK AAN DE WINKEL

Het liep als een rode draad door de hele conferentie: het proces van een grotere inclusie van kinderen met een handicap in de samenleving is begonnen, maar in de praktijk is er nog veel werk aan de winkel. Er is een groot verschil tussen de wettelijke instrumenten en hoe die worden aangewend in de praktijk. Er zijn nog veel stereotypen.

Kinderen met een beperking en hun gezinnen worden nog niet genoeg gehoord.

CONFERENTIE De drie grote thema's

Drie thema's keerden tijdens de conferentie voortdurend terug.

1. Inclusie is een mentaliteitswijziging

Kinderen en jongeren met een beperking zijn in staat om autonoom beslissingen te nemen, maar heel wat mensen geloven dat niet. Ze zien een persoon met een beperking veeleer als iemand die beschermd moet worden dan als iemand die zelf zijn leven wil leiden. In plaats van op de handicap moet de focus liggen op competenties en vaardigheden.

2. In tijden van crisis is er een tekort aan middelen

Sociale diensten en organisaties die kinderen met een beperking helpen, worden sterk geraakt door de krimp in financiële budgetten. Daarom wordt het des te belangrijker om duidelijke doelstellingen te stellen, niet alleen voor personen met een beperking, maar voor alle kwetsbare mensen. Tools zijn er niet enkel om te ontwikkelen, je moet er ook voor zorgen dat ze worden gebruikt.

3. We moeten informatie delen over tastbare vooruitgang, goede praktijken en nieuwe ideeën

Een Europees netwerk van experts die werken aan inclusie is hier een goed middel voor, net als duurzame netwerken voor mensen uit het onderwijs. En ook kinderen en jongeren met een beperking zelf moeten kunnen beschikken over de nodige informatie, op hun niveau van volwassenheid, leeftijd en algemene conditie. Dat kan door teksten te vertalen in verschillende talen en in een eenvoudige taal, of door middel van infopakketten, educatieve bundels of sociale media.

Zij leven nog vaak erg geïsoleerd en hebben het dikwijls moeilijk om de juiste hulp te vinden. Nochtans is participatie een belangrijk element voor de rechten van het kind, net als de mogelijkheid om als kind je mening te uiten over wat je belangrijk vindt. Bovendien moet het onderwijs nog meer aangepast zijn aan de noden van alle kinderen.

Wat verscheidene keren sterk naar voren kwam, is dat inclusie niet hetzelfde is als

★HET PUBLIEK. Een eerste stap is het bewustzijn vergroten.

“ER IS WEL EEN DEGELIJK JURIDISCH KADER, MAAR ER ZIJN NOG NIET GENOEG CONCRETE MAATREGELEN.

integratie. Het gaat er niet alleen om kinderen met een beperking in staat te stellen samen te leven met anderen, met de nodige hulp. Nee, het gaat ook en vooral om een open instelling van de samenleving tegenover elkaar, om het toegankelijk maken van plaatsen voor mensen met een beperking en om het herzien van de bestaande modellen.

DE BELANGRIJKSTE LESSEN

Kinderen met een beperking willen net hetzelfde als alle andere kinderen: leren, spelen, sporten, vrienden maken, plezier hebben, onafhankelijk zijn en deel uitmaken van de samenleving. Om die inclusie te promoten, moet er aan bepaalde voorwaarden worden voldaan:

- Een benadering door participatie, door te luisteren naar het kind of de jongere met een beperking. Hier heb je een strategie voor nodig, zodat iedereen gehoord kan worden.
- De bijdrage van het maatschappelijk middenveld is belangrijk om kinderen en jonge mensen met een beperking in de mainstream maatschappij te krijgen.
- Een goede samenwerking tussen de verschillende sectoren en diensten.
- Proactief zijn. De diensten die hulp bieden aan kinderen en jongeren met een beperking moeten gaan waar ze nodig zijn.

Op de conferentie werd de vraag gesteld: hoe en waar moeten we hieraan beginnen? Een eerste stap is het vergroten van het bewustzijn. Door alleen al te vertellen dat de kinderrechten onverminderd gelden voor kinderen met een beperking. Aan verzorgenden, maar ook aan de kinderen en jongeren met een beperking zelf. En door goede voorbeelden te geven. Belangrijk hierbij is dat inclusie niet alleen belangrijk is voor kinderen. Iedereen wil gelijk behandeld worden. Maatregelen ten voordele van personen met een beperking zijn dus niet enkel in hun voordeel, maar komen iedereen ten goede. ★

De teksten en presentaties van de conferentie zijn terug te vinden op www.awiph.be/youthinclusion/index.html.

VERDRAG Juridische ondersteuning

- Het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een beperking (VRPH, 2006) gaat ervan uit dat mensen met een handicap volwaardige personen met gelijke rechten zijn. Hun levenskwaliteit moet maximaal zijn en ze moeten een ‘inclusief levenstraject’ kunnen afleggen. Met andere woorden: maximaal kunnen deelnemen aan het maatschappelijke gebeuren en hun eigen leven autonoom in handen kunnen nemen.
- Het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind (IVRK, 1989) definieert universele normen en principes over het statuut van kinderen. Het kent kinderen vrijheden en grondrechten toe, maar houdt ook rekening met hun behoefte aan begeleiding om hun mogelijkheden te ontwikkelen, aan bijstand en aan specifieke bescherming omdat ze kwetsbaar en nog niet volwassen zijn.
- Het Actieplan van de Raad van Europa voor personen met een beperking 2006-2015 wil iedereen dezelfde kansen geven om deel te nemen aan burgeractiviteiten. Dat Actieplan bevat ook een luik over kinderen. De lidstaten beloven om de noden van kinderen met een beperking en die van hun gezin te evalueren en steunmaatregelen voor te stellen om ervoor te zorgen dat kinderen binnen hun gezin kunnen opgroeien, een plaats vinden in de samenleving, en activiteiten kunnen delen met andere kinderen.
- Verder is er nog de Strategie kinderrechten 2012-2015 van de Raad van Europa, die zich onder meer tot doel stelt de rechten van kinderen met een beperking te beschermen, en een ‘Europese Strategie inzake handicaps 2010-2020’ voor het wegwerken van belemmeringen waarmee mensen met een beperking worden geconfronteerd binnen volgende domeinen: toegankelijkheid, participatie, gelijkheid, werkgelegenheid, onderwijs en opleiding, sociale bescherming, gezondheid en externe actie.

“Elk kind is verschillend”

Begin november maakte de Vlaamse overheid een half miljoen euro vrij voor inclusieve kinderopvang. Daarmee krijgen zestien Centra voor Inclusieve Kinderopvang extra ruggensteun. Maar hoe werkt inclusieve kinderopvang in de praktijk? Ervaringsdeskundige Neelke Dewulf: “Wij werken vanuit de eigenheid van ieder kind.”

TEKST NATHALIE DIRIX
FOTO SOFIE VAN HOOF

Neelke Dewulf werkt al jaren vanuit de Pedagogische Begeleidingsdienst van de stad Gent mee aan de uitbouw van inclusieve kinderdagverblijven. “Bij ons ligt de focus niet op de beperking van het kind. Integendeel, wij vertrekken vanuit de eigenheid. Wij gaan ervan uit dat elk kind verschillend is en dat zowel kinderen met als zonder beperking sterke en minder sterke punten hebben. Vaak zien we dat deze benadering voor de

ouders een hele opluchting is. Al te vaak wordt hun kind herleid tot zijn beperkingen. Bij ons stellen ze vast dat hun zoon of dochter – net zoals andere kinderen – een kind is dat zal evolueren en groeien.”

KINDEREN STIMULEREN ELKAAR

“We merken elke dag hoe verrijkend diversiteit bij kinderen kan zijn”, vertelt Neelke. “Kinderen die sneller kunnen stappen, zullen andere kinderen ‘triggeren’ om ook hun eerste pasjes te zetten. Of kinderen die al vroeg mondig zijn, kunnen stillere kinderen aanzetten om hun eerste woordjes te zeggen. Daarbij komt dat kinderen in een inclusief kinderdagverblijf al van jongs af aan met diversiteit leren omgaan. Dat de andere anders is dan jij, wordt dan op jonge leeftijd meteen een evidentie. Je kunt bijna

★Diversiteit is verrijkend.

“INCLUSIEVE KINDEROPVANG IS DE BASIS VOOR EEN SOCIALE SAMENLEVING.

STEUN “De boodschap uitdragen”

Wat gaat de Pedagogische Begeleidingsdienst van de stad Gent doen met de extra steun van de Vlaamse overheid? Neelke Dewulf: “Dankzij die steun kunnen we iemand extra in dienst nemen en daardoor krijg ik meer tijd om in onze zorgregio bijscholing rond inclusie te geven. Ik hoop op die manier andere kinderdagverblijven enthousiast te maken om ook de stap naar een inclusief centrum te zetten. Vaak is het voldoende hen te laten zien op welke ondersteunende maatregelen je allemaal kunt rekenen en welke verrijking deze inclusieve benadering voor de kinderen, ouders en zorgverleners kan brengen.”

Het Agentschap Kind & Gezin koos er bewust voor om een begeleidingstraject op te zetten om de erkende Centra Inclusieve Kinderopvang te begeleiden om inclusie binnen de kinderopvang verder uit te dragen. Dat ging van start op maandag 2 december 2013.

geen betere basis voor een verdraagzame samenleving bedenken.”

VOLTIJDS OF DEELTIJDS

“In tegenstelling tot gespecialiseerde kinderdagverblijven hoeven kinderen bij ons niet fulltime te verblijven”, vervolgt Neelke. “Een ouder die maar een paar uur per dag z’n kind wil brengen, kan perfect bij ons terecht. Vaak zien we dat ouders met loopbaanonderbreking, hier gebruik van maken. Het geeft hen de kans om wat tijd voor zichzelf te maken. Het is belangrijk dat ouders weten dat deeltijdse inclusieve kinderopvang bestaat. Zo kunnen ze een gefundeerde keuze maken tussen de gespecialiseerde en de inclusieve benadering.” ★

INFO & CONTACT
Zie ook ‘Actueel’-pagina op www.vaph.be: bericht ‘16 Centra inclusieve kinderopvang starten’

“Aha, die persoon vraagt hulp”

Kan je me tonen waar de bus naar Kuurne vertrekt? 't Lijkt een eenvoudige vraag, maar voor mensen met een beperking is het niet altijd evident om te communiceren. BlueAssist moet hen daarbij helpen.

TEKST ANN BRAECKMAN
FOTO THOMAS DE BOEVER

IN DE PRAKTIJK. “Voor hulp moet ik gewoon mijn telefoon tonen”, aldus Sofie.

BlueAssist werd eind april voorgesteld. Coördinator Geert Vandewalle legt het systeem uit. “Het principe is zeer eenvoudig. BlueAssist is een icoon met een begeleidende boodschap. Een voorbeeld daarvan: ‘Ik ga naar het zwembad. Aan welke bushalte moet ik afstappen?’ Heel concreet helpt het mensen met een beperking om steun te vragen aan onbekenden. BlueAssist richt zich op mensen die het moeilijk hebben om alle communicatie te begrijpen of om zichzelf verstaanbaar te maken. Bijvoorbeeld mensen met autisme, een verstandelijke beperking of beginnende dementie.”

Verwacht je niet aan een spiksplinternieuwe technologie, want eigenlijk is BlueAssist niet meer dan een pictogram. Het icoontje heeft verschillende dragers. Zo bestaat het onder de vorm van een eenvoudig blauw kaartje, maar ook als een toepassing op de smartphone. “Ons belangrijkste doel is: het icoon bekendmaken bij het grote publiek”, aldus Vandewalle. “Het systeem van BlueAssist werkt alleen als iedereen het kent. Zodra iemand met een beperking het icoontje toont, zou elke burger moeten weten: ‘Aha, die persoon vraagt hulp.’”

MEER ZELFVERTROUWEN

Voorlopig is BlueAssist nog niet wijdverspreid, maar daar moet verandering in komen. Zo loopt er in West-Vlaanderen een proefproject bij vervoersmaatschappij De Lijn. “Alle buschauffeurs zijn daar vertrouwd gemaakt met BlueAssist”, vertelt Vandewalle. “En dat moet ervoor zor-

“SOFIE LEERT NU OOK ANDERE MENSEN KENNEN OP DE BUS. HAAR SOCIALE CONTACTEN ZIJN VERBETERD.”

gen dat meer mensen met een beperking de bus durven te nemen. Het is niet altijd gemakkelijk voor hen om alleen op de juiste bestemming te geraken. Als ze de

blauwe kaart of de app op de smartphone tonen, zijn ze al een stap verder.”

De boodschap bij de BlueAssist wordt door een mantelzorger of een professionele coach samen met de gebruiker vooraf opgesteld. Bijvoorbeeld: ‘Ik moet afstappen aan de halte Koppenberg. Wil je me een seintje geven a.u.b.?’ Zo kan de buschauffeur, maar ook een medereiziger hulp bieden. En als de smartphone te laat getoond wordt en de bus al voorbij de halte is, dan is het via één simpele sneltoets mogelijk om de coach te bellen en naar een oplossing te zoeken. Als er gebruik wordt gemaakt van een kaartje staat er altijd een noodnummer vermeld. Vandewalle: “BlueAssist geeft mensen met een beperking de kans om meer dingen alleen te doen. Waar ze vroeger bijvoorbeeld afhankelijk waren van autovervoer door anderen, kunnen ze nu zelf op hun bestemming geraken. Dat zorgt ervoor dat de gebruikers zelfverzekerder worden en ze hun leven veel meer in eigen handen kunnen nemen.”

BlueAssist is nog in volle ontwikkeling. Het project bij De Lijn in West-Vlaanderen zal uitbreiden naar De Lijn in Antwerpen en Limburg. “Voorts zijn er plannen in Oostende en Genk, die een BlueAssist-vriendelijke stad willen worden”, verklaart Vandewalle. “Ze vragen zich af hoe zij elke inwoner met BlueAssist vertrouwd kunnen maken en hoe ze hun stadsdiensten op het systeem kunnen afstellen.”

Daarnaast is er nog een initiatief in Aarschot om BlueAssist in te schakelen zodat meer personen met een beperking zelfstandig boodschappen kunnen doen.

★AAN DE HALTE. Sofie Vanryckeghem, Saartje Bossuyt en Geert Vandewalle (v.l.n.r.).

BLUEASSIST IN DE PRAKTIJK

Het BlueAssist-icoon is even simpel als geniaal, want het vergemakkelijkt het leven voor heel wat mensen. Bijvoorbeeld voor Sofie Vanryckeghem. Ze is 25 jaar en heeft een verstandelijke beperking. Dank-

iets verkeerd doe, dan weet ik dat ik bij de buschauffeur of bij medereizigers hulp moet vragen. Ik moet gewoon mijn telefoon tonen en zij kunnen dan iemand bellen.”

Saartje Bossuyt – coach. Saartje begeleidt 27 personen met een beperking,

“BLUEASSIST GEEFT MENSEN MET EEN BEPERKING DE KANS OM MEER DINGEN ALLEEN TE DOEN.”

zij BlueAssist kan ze nu alleen de bus nemen naar haar werk. Een grote stap vooruit, vinden alle betrokkenen.

Sofie Vanryckeghem – gebruiker. Sofie neemt één keer per week zelfstandig de bus van Kortrijk naar Kuurne. “Ik heb dat geleerd dankzij mijn oma”, vertelt ze trots. “En neen, ik ben helemaal niet bang alleen op de bus. Ik leer veel nieuwe dingen en ontmoet ook nieuwe mensen.” Tot nu toe stapte Sofie telkens af aan de juiste halte. Ze heeft het soms moeilijk om zich verstaanbaar te maken, maar dankzij BlueAssist kan ze terugvallen op hulp. “Als ik

onder wie Sofie. “BlueAssist maakt Sofie veel zelfstandiger en het grote voordeel is dat er een back-upplan is. Stel dat Sofie onderweg in de problemen komt, dan kan er meteen naar mij gebeld worden.” Bovendien biedt BlueAssist een ander voordeel, zegt Saartje. “Sofie leert nu ook andere mensen kennen op de bus, haar sociale contacten zijn verbeterd. Sofie vraagt trouwens om nog meer verplaatsingen alleen te doen. Stap voor stap zal ze minder hulp nodig hebben en dat is een goede zaak.”

Paulette Marijsse – oma. “Sofie is in

februari alleen gaan wonen. Daar had ik vooraf wel een beetje schrik voor. Haar ouders, de coaches en wij helpen haar. Vroeger brachten wij haar met de wagen naar Ubuntu in Kuurne, waar ze één keer in de week atelierwerk doet. Maar dankzij BlueAssist kan ze nu alleen de bus nemen. We hebben het traject van Kortrijk naar Kuurne zo’n tien keer samen geoefend en sinds kort kan ze alleen op pad. Ik ben nog altijd een beetje nerveus als ze alleen met de bus reist, maar ik weet nu ook dat Sofie dankzij BlueAssist hulp kan vragen.” Grootmoeder Paulette is trots op haar kleindochter. “Ons Sofie is zoveel veranderd de voorbije maanden. Ze is helemaal opengebloeid en dat heeft alles te maken met haar grotere zelfstandigheid.” ★

INFO & CONTACT

Vzw BlueAssist
Kerkhofstraat 1
8200 Brugge
+32 496 30 61 66
+32 472 52 84 49
info@blueassist.eu
www.blueassist.eu

“Het loopt hier vol met kleurrijke figuren”

Onze hoofdstad is een smeltkroes van talen en culturen. Dat voelen ze ook bij vzw De Lork, een voorziening voor volwassenen met een verstandelijke beperking. Dankzij verschillende projecten brengen zij nationaliteiten dichterbij elkaar.

TEKST STEFANIE VAN DEN BROECK
FOTO VZW DE LORK; LIEVE DEKEMPENEER

Deze stad is eeuwenlang geweest wat zij heden nog is: een gistketel, (...) een mixbeker waarin van oudsher uiteenlopende culturen, temperamenten, belangen, talen en nog veel meer door elkaar worden gezwaard. Het zijn niet mijn woorden. En ook niet die van Lieve Dekempeneer, directrice van de Brusselse voorziening De Lork, waar volwassenen met een lichte tot matige verstandelijke beperking worden opgevangen en begeleid. Nee, het citaat is van schrijver Willem Frederik Hermans en geknipt als motto voor De Lork.

onze mensen makkelijk in de massa kunnen opgaan. (*glimlacht*) Dat wordt mooi in praktijk omgezet bij een van onze woonprojecten: zeven van onze mensen wonen tussen een tiental Brusselse senioren in een appartementsgebouw in Molenbeek.”

DIVERSITEIT IS EEN TROEF

“Wij begeleiden Turken en Marokkanen, maar ook mensen uit Zwart-Afrika, Italië of zelfs Iran. Helaas denkt de samenleving nog vaak in hokjes: wij versus ‘die subgroepen’. Uiteraard is het belangrijk om rekening te houden met de achtergrond

“ALLOCHTONEN LATEN EEN KIND MET EEN BEPERKING LIEVER THUIS WONEN.

Daaruit bleek dat allochtonen hun kind met een beperking liever thuis laten wonen. Zo is het snel duidelijk waarom we hen vooral op onze dagactiviteiten zien.”

Aan dagactiviteiten anders geen gebrek bij De Lork. “We organiseren culturele stadswandelingen, hebben een media-atelier en creatievelingen kunnen hun ei kwijt op de blog alledagenmijnregels.blogspot.be. Ooit maakten we zelfs een decor voor jeugdtheater Bronks. En we stimuleren onze cliënten om aan vrijwilligerswerk te doen: de ene werkt bij de brandweer, de andere in het restaurant van de AB...”
Wat De Lork extra bijzonder maakt: 90 procent van de cliënten heeft ook psychiatrische problemen. “Het is niet altijd makkelijk om hun gedrag te kaderen”, geeft Lieve toe. “Vaak is er een onderliggend probleem. Vroeger kon deze doelgroep nergens terecht: begeleiders en therapeuten wisten niet hoe ze met hen moesten omgaan. Maar intussen hebben we gelukkig al veel expertise opgebouwd.” *

INFO & CONTACT

Vzw De Lork
Jean Robiestraat 29
1060 Brussel
02 534 50 51
www.delork.org
info@vzwdelork.org

KLEURRIJKE ZORG BIJ DE LORK. Skola Ndikumangenge en Nancy Raes samen met projectleidster Kim Valtin.

“Brussel is verre van perfect, maar er zijn zoveel voordelen”, zegt Lieve. “Wij geloven heel sterk in inclusie en dankzij de grootstad kunnen we dat makkelijker waarmaken. Als mens met een beperking val je in een dorp meteen op, maar in Brussel lopen zoveel kleurrijke figuren dat

van die mensen. Maar eigenlijk moet je dat bij iedereen doen: ook autochtonen hebben eigen wensen en verlangens. Diversiteit is net een grote troef. Het zorgt voor kleurrijke zorg, letterlijk en figuurlijk. Onlangs hebben we nog een onderzoek gevoerd naar interculturele zorg: All-in.

“Zo blijf ik onder de mensen komen”

Ilvy Peeters (34) werkt al veertien jaar als poetsvrouw en is ook nu via Plus Home Services aan de slag als thuishulp. Vanwege haar slechte zicht werkt ze voorlopig nog maar één dag per week, maar wel met hart en ziel.

TEKST BARBARA VANDENBUSSCHE
FOTO LIES HUYSKENS

Vijf en een half jaar geleden begon Ilvy Peeters te werken bij Plus Home Services. 38 uur per week zelfs, “maar toen was mijn zicht nog niet zo slecht als nu. Drie jaar geleden heb ik mijn werk moeten terugschroeven en stilaan is dat nog verder afgebouwd. De adviserend geneesheer bepaalt hoeveel uren ik mag werken en kijkt hoeveel ik kan. Op dit moment werk ik één dag gedurende zes uur. Omdat mijn slechtziendheid erkend is als handicap, mag ik progressief werken. Dat betekent dat ik een

voltijds contract heb, maar werk zoveel ik kan. Het ziekenfonds past de overige uren bij, zodat ik toch een loon verdien, ongeacht hoeveel ik werk.”

LIEVER POETSEN DAN TELEFONEREN

Door haar slechte zicht lukt poetsen niet zo goed meer voor Ilvy. “Eigenlijk zou ik een bijscholing moeten volgen, bijvoorbeeld voor telefoniste. Maar dat is in Brussel-Zuid en daar geraak ik moeilijk. Bovendien poets ik veel liever. Ik poets al zeven jaar bij hetzelfde gezin. Die mensen komen me halen en brengen we weer terug, en ze hebben in de woonkamer extra verlichting gehangen om me te helpen. Vroeger poetste ik heel de woning, maar nu doe ik iets minder en zij helpen me daarbij. Dan kuisen we bijvoorbeeld samen de ramen, of we laden de kasten uit voor de grote schoonmaak.”

“Wat ik heel fijn vind aan mijn werk zijn de toffe mensen en het sociale contact”, vertelt Ilvy. “Als je ziek bent, riskeer je dikwijls in een isolement te vallen, terwijl ik nu onder de mensen blijf komen. Met mijn collega's heb ik minder

contact. En omdat ik nachtblind ben, zie ik niet zoveel op een personeelsfeest. Ik zie maar op maximaal tien meter, en kan vingers tellen tot op twee meter.”

“OM ME TE HELPEN HEBBEN DE MENSEN BIJ WIE IK POETS, HUN WOONKAMER EXTRA VERLICHT.

ONGELOVIGE COLLEGA'S

Dat Ilvy nu wat minder werkt, komt ook doordat er een andere post is weggevallen en het voor haar niet evident is om een nieuwe te vinden. “Het moet een vrij eenvoudig huis zijn, waar ik niet te veel kan stukmaken. De mensen van Plus Home Services gaan voor mij wel kijken of het haalbaar is, met niet te veel gevaarlijke obstakels en trapjes en een goede verlichting.”

Via de jobcoach van de VDAB en de Brailleliga kreeg ze een toestel om zelf haar cheques in te vullen. “Ik krijg dus ook van mijn werkgever hulp. In het begin konden mijn collega's moeilijk geloven dat ik wel degelijk een handicap heb, omdat er aan mijn ogen niets te zien is. Toen is er iemand van de Brailleliga komen praten. Zodra de mensen wisten waarom ik bepaalde dingen niet kon doen, was er wel meer begrip. Intussen doe ik mijn job nog altijd heel graag, en zolang het kan, wil ik dit blijven doen.” *

ILVY. Nog steeds graag aan het werk.

KORT

Nieuw voor de boekenplank

Er werden alweer heel wat interessante boeken op de markt gebracht over tal van boeiende welzijnsonderwerpen.

- **'Tijd voor agressiebeleid**, een werkboek voor een levend beleid': de impact van agressie-incidenten op een organisatie is groot. Dit boek vormt een leidraad om inhoud te geven aan uw agressiebeleid. (Uitgeverij Icooba)
- **'Activerende zorgcoaching**. Het Levanto-model': mensen met mentale, medische, psychiatrische of psychologische problemen krijgen van de VDAB een specifiek begeleidingstraject. Dit traject met een gedragspsychologische en sociaal-agogische benadering staat bekend als het Levanto-model. (Auteur: Piet Bulteel)
- **Autisme**. 'Dat is toch zo': dit unieke boek laat autisme van binnenuit zien. Deborah, een jonge vrouw met autisme maakte drie korte films die tonen hoe zij de wereld ziet. Bij de filmpjes horen aanvullende verduidelijkende teksten. (Auteurs: Deborah van Arragon & Gerda Bastiaan)
- **'Uit de schaduw**. Er even tussenuit als ouder van een kind met een handicap - Op-pas- en opvangmogelijkheden': in deze publicatie vind je heel wat info over diensten en organisaties die oppas, vakantiemogelijkheden,... bieden. (www.kvg.be)

Een pas om te communiceren

Inclusie Vlaanderen lanceerde onlangs de Communicatiepas. Deze pas geeft een stem aan personen met een verstandelijke beperking die moeilijk uit hun woorden geraken. Vooral in noodsituaties bewijst de pas zijn meerwaarde.

De Communicatiepas bevat belangrijke informatie voor noodsituaties. Bijvoorbeeld: telefoonnummers van contactpersonen, bijbehorende adressen, levensbelangrijke medische gegevens en details over de communicatiemogelijkheden van de drager van de pas. Ook in gewone situaties bewijst de pas zijn nut, bijvoorbeeld bij het inschrijven voor een reis of cursus.

De informatie op de pas wordt online beheerd. Externen – bijvoorbeeld een arts – kunnen slechts met de nodige identiteitsgegevens en een paswoord de informatie op de Communicatiepas bekijken.

INFO & CONTACT

www.communicatiepas.be - 02 247 28 20

Scholen moeten 'redelijk' zijn

Leerlingen met een beperking hebben op school recht op redelijke aanpassingen. Met een uitgebreide brochure maakt het Centrum voor Gelijke Kansen en Racismebestrijding ouders, leerlingen, leerkrachten en schooldirecties vertrouwd met het begrip 'redelijke aanpassingen'.

Inclusief onderwijs geldt als algemene regel. Almaar meer leerlingen met een beperking kiezen voor een gewone school. Scholen kunnen deze leerlingen niet zomaar weigeren. In bepaalde situaties is het nodig dat de school specifieke aanpassingen voorziet. De wet spreekt over verplichte 'redelijke' aanpassingen. Maar wat is redelijk? De brochure licht dit begrip niet alleen theoretisch toe, maar brengt ook verheldering met tal van praktijkvoorbeelden.

INFO & CONTACT

Je kunt deze publicatie terugvinden op:
www.diversiteit.be/met-een-handicap-naar-de-school-van-je-keuze

Je kunt deze brochure ook bestellen:
telefonisch: 02 212 30 00 of
per e-mail: epost@cntr.be

Provinciale infosessies

In ons vorige nummer van st*rk kondigden we een groot evenement aan voor personen met een beperking. Dit zou op 22 februari 2014, in samenspraak met de gebruikersorganisaties, plaatsvinden in Gent. Bij nader inzien bleek dat het beter zou zijn om verschillende provinciale infosessies over alle vernieuwingen in de sector te organiseren. Zo krijgen alle personen met een beperking meer de kans om dicht bij huis de informatie te krijgen die ze nodig hebben. Waar en wanneer de verschillende infosessies plaatsvinden, maken we bekend in een volgend nummer van st*rk.

Vlaanderen even trendy als New York?

Vervangt Vlaanderen – met New York City als grote voorbeeld – overal de pictogrammen voor personen met een beperking? Absoluut, als het aan het Steunpunt Handicap en Arbeid ligt.

Het bekende pictogram beeldt een veeleer passieve persoon af in een afwachterende houding. New York verving na jarenlang lobbywerk alle oude pictogrammen door een nieuw logo met een rolstoelgebruiker in actie.

Het Steunpunt Handicap en Arbeid meent dat ook Vlaanderen klaar is voor deze verandering. Via onder andere een actie op Facebook bouwt het steunpunt aan een draagvlak voor de invoering van het nieuwe symbool.

INFO & CONTACT

www.facebook.com/steunpunthandicapenarbeid
brechtprovoost@handicapenarbeid.be
handicapenarbeid.be

Steunpunt Handicap en Arbeid
Van Vaerenberghstraat 6
2600 Antwerpen-Berchem

Inspireer anderen

Het VAPH zoekt mensen die willen getuigen over hun ervaringen met het nieuwe ondersteuningsbeleid voor personen met een handicap (bijvoorbeeld RTH, MFC, DOP,...).

Door deze verhalen te brengen, inspireren we misschien anderen om ook van de diensten van het VAPH gebruik te maken. Wil jij vertellen wat de impact is van een nieuw VAPH-initiatief? Maakte je onlangs de overstap van jongeren- naar volwassenenzorg? Hoe gebruik jij je budget? Hoe ziet jouw dagelijkse leven in een voorziening eruit? Maak jij actief gebruik van sociale media? Kortom, wil jij een inspiratiebron zijn voor anderen? Contacteer ons dan via informatie@vaph.be of bel naar 02 225 85 97.

Door deze verhalen te brengen, inspireren we misschien anderen om ook van de diensten van het VAPH gebruik te maken. Wil jij vertellen wat de impact is van een nieuw VAPH-initiatief? Maakte je onlangs de overstap van jongeren- naar volwassenenzorg? Hoe gebruik jij je budget? Hoe ziet jouw dagelijkse leven in een voorziening eruit? Maak jij actief gebruik van sociale media? Kortom, wil jij een inspiratiebron zijn voor anderen? Contacteer ons dan via informatie@vaph.be of bel naar 02 225 85 97.

Nieuwe aanpak voor jeugdhulp

Net voor de zomervakantie keurde het Vlaams Parlement het decreet Integrale Jeugdhulp goed. Zo wordt het jeugdhulplandschap in Vlaanderen volledig hertekend. Coördinatie en afstemming vormen de basis van de nieuwe aanpak. Midden september ving de voorstartfase aan in de regio Oost-Vlaanderen. De invoering in de andere Vlaamse provincies is voorzien voor 1 maart 2014.

Honderden organisaties werken in Vlaanderen rond jeugdhulp, elk vanuit hun eigen opdracht. Deze lappendeken is een rijkdom, maar vormt ook beperkingen. Wie door het bos de bomen niet langer ziet, vindt de juiste hulp niet. Het decreet Integrale Jeugdhulp start vanuit de kracht van kinderen en jongeren en hun naaste omgeving als eerste en belangrijkste bron van hulpverlening. Alle voorzieningen worden ertoe aangezet over de sectoren heen samen te werken.

Wanneer de eerste hulp niet volstaat, is er ook gespecialiseerde en meer ingrijpende hulp. Hiervoor moet een kind of jongere eerst de intersectorale toegangspoort voor 'niet-rechtstreeks toegankelijke hulp' passeren. De teams van de toegangspoort garanderen dat de intensieve hulp voorbehouden blijft voor de kinderen en jongeren die het echt nodig hebben.

INFO & CONTACT

Oost-Vlaanderen: <http://oostvlaanderen.jeugdhulp.be>
Algemene info: www.vaph.be > Ondersteuning aanvragen > Intersectorale toegangspoort integrale jeugdhulp (of contacteer de communicatiedienst van het VAPH: 02 225 85 97 of informatie@vaph.be)

“Ik help graag mensen”

Op 3 december was het Internationale Dag van de Handicap, twee dagen later was het Internationale Dag van de Vrijwilliger. Een prima gelegenheid om op zoek te gaan naar enkele verhalen waarin beperkingen en vrijwilligerswerk harmonieus samengaan. Maak kennis met de duo's Simon & Danny en Annie & Cecile.

TEKST PETER VAN DYCK
FOTO'S SOFIE VAN HOOF EN KRISTOF PATTYN

Het nationale depot van Oxfam Wereldwinkels in Destelbergen, bij Gent. Simon Dhanens, logistiek medewerker van de Oxfam-winkel in de Lammerstraat in Gent-Centrum, laadt zijn bestelwagen met leveringen. De bakken Worldshake en ander fruitsap stapelen zich op. Het is donderdag en dan krijgt hij hulp van een heel bijzonder iemand. Danny Verstraete, een jongen met het downsyndroom. Hij is een van de twee personen met een beperking die zich als vrijwilliger voor Oxfam

Gent inzetten. Jeanine helpt in de winkel, Danny rijdt één keer per week met Simon mee.

Het filiaal van Oxfam in de Lammerstraat is niet alleen een winkel, het is tegelijk het grote verdeelcentrum van Oost-Vlaanderen. Wie in de provincie voor meer dan 100 euro bij Oxfam bestelt, kan de artikels thuis laten leveren. Dat is, twee keer per week, de job van Simon. Op donderdag krijgt hij de hulp van Danny. Dit al meer dan vijf jaar, waarmee Danny een van de ancients van

“MOCHT IK OOI
MET DEZE JOB
STOPPEN, DAN ZOU
IK DANNY NOG HET
MEEST VAN AL MISSEN.

het Gentse Oxfam-team is. “Leverancier zijn, is zijn grote droom”, legt Simon uit. “Bij ons kan hij die droom realiseren.”

OP PAD. Danny (links) en Simon (rechts).

DANNY IS ÉÉN VAN ONS

Simon geniet van het samen op stap zijn met Danny. “Met Danny erbij gaat alles toch iets vlotter. Niet alleen is het aangenaam om op mijn ronde gezelschap te hebben, Danny kan ook serieus wat tillen. Hij houdt van fysiek werk. Als hij zware bakken kan dragen en buiten kan komen, is hij een tevreden mens. Van thuis te zitten, loopt hij soms de muren op.” Danny knikt. “Helpen laden, heffen, met de camionette meerijden: ik vind dat allemaal even plezant.”

Door zijn jarenlange ervaring weet Danny al goed de weg naar sommige klanten. “Ik doe deze job nu een jaar en in het begin wist ik niet altijd waar we precies alles moesten afzetten”, vertelt Simon. “Danny wist bij twijfel altijd wel raad. Ik herinner mij dat ik op een keer Danny gewoon volgde. We gingen een kelder in en stopten plots aan een deur. ‘Hier is het’, zei hij. Wat dus bleek te kloppen. De klanten kennen Danny intussen ook goed. Ze vinden het zelfs spijtig als hij er een keer niet bij is. Ook hier in het depot wordt hij altijd enthousiast begroet. Hij is één van ons.”

Danny's favoriete bestemming is het UZ Gent. Een tankbeurt vindt hij ook telkens een topmoment. Onderweg houdt hij er een hobby op na: camionettes spotten zoals die van henzelf (dat wil zeggen: van dezelfde verhuurfirma Luxauto).

Simon is voor Danny ‘een goede maat’. Ook Hendrik is dat, de chauffeur die Danny elke donderdagochtend komt oppikken in Den Dries, een dagcentrum voor personen met een verstandelijke beperking in Evergem, en hem naar Destelbergen brengt. “Als ik Danny bel om te zeggen dat Hendrik hem binnen een halfuur komt ophalen, dan klinkt hij altijd heel gelukkig aan

★Cecile en Annie samen op wandel.

verlopen, met de brooddoos op de juiste plaats. De pilletjes die hij bij de maaltijd moet nemen, geeft hij steevast aan Si-

“IN EEN BOEK WORDT JE NAAM GENOTEERD EN OOK WAT JE VOOR ANDEREN WILT DOEN.

de telefoon”, lacht Simon. Danny knikt bevestigend. Op andere dagen heeft hij niet zoveel om handen, geeft hij toe “Dan kijk ik tv. Koppen en het voetbal vind ik leuk en ik supporter voor AA Gent.”

NOG NOOIT RUZIE

Danny helpt Simon, maar ook Simon biedt een helpende hand. Danny's eetritueel moet 's middags heel geordend

mon, en dat heeft zo zijn reden. Simon: “Danny heeft altijd de neiging om erin te bijten en dat mag niet. Dus begin ik met te vragen dat hij zijn drankje al klaarneemt. Zo herinner ik hem eraan dat hij de pilletjes ineens moet doorslikken. Waar ik ook altijd goed op let, zijn de momenten dat we trappen moeten afdalen om te leveren. Daar heeft hij soms moeite mee, omdat hij niet zo goed ziet.

Maar los daarvan, kan hij eigenlijk goed zijn plan trekken.”

Er is een stevige band tussen hen ontstaan, zegt Simon. “Mocht ik ooit met deze job stoppen, dan zou ik Danny nog het meest van al missen. Pas op, ook de andere collega's in de winkel zijn zeer fijne mensen. Maar met Danny heb ik toch iets speciaals. Van meet af aan gingen wij op een heel vanzelfsprekende manier met elkaar om. We hebben nog nooit ruzie gehad, hè Danny?”

“Neeneenee”, klinkt de zeer overtuigende repliek. “We komen goed overeen.”

VERLENGD WEGENS SUCCES

Een ander duo dat stevig aan elkaar hangt, wordt gevormd door Annie Defreyne en Cecile Van Reybrouck. Dat blijkt al meteen

*AAN DE SLAG. Danny houdt van fysiek werk zoals zware bakken dragen.

*“Wij babbelen over van alles en nog wat”, aldus de dames.

uit Annes enthousiasme wanneer ze door het raam van haar studio Cecile ziet arriveren. De studio van Annie bevindt zich in een van de vele woningen die Tordale, dat mensen met een verstandelijke beperking ondersteunt, in de stad Torhout aan zijn cliënten ter beschikking stelt.

“ NA VIER JAAR KENNEN WE ELKAAR GOED. ANNIE IS ALTIJD GOEDGEZIND.

Cecile komt Annie al vier jaar lang om de veertien dagen opzoeken. “In 2009 was er een oproep van vzw Tordale voor vrijwilligers bij een project dat de cliënten wilde stimuleren om meer te bewegen”, vertelt Cecile. “Mijn dochter, die sportfunctionaris is in Torhout, had zich als vrijwilliger opgegeven en vroeg of ik ook geen zin had om met een cliënt te gaan wandelen. Zo ben ik bij Annie terechtgekomen. Na een goed half jaar was het project afgelopen, maar omdat Annie er

zo van genoot en ik het ook heel leuk vond, besloten we om toch op geregelde basis samen te blijven wandelen.” Maar het is méér dan fun, het is ook gewoon goed voor Annes welzijn. “Ik beweeg te weinig”, beseft Annie. Op maandagochtend, om de twee weken dus, pikt Cecile Annie op voor een wandeltocht van drie kilometer. Naar het park Ravenhof bijvoorbeeld. Of de stad in. “En tijdens het stappen babbelen we natuurlijk veel. Over van alles en nog wat”, zegt Cecile. “Na vier jaar kennen we elkaar goed. Het contact met Annie is heel aangenaam. Ze is altijd goedgezind.”

SIJATO DE KIKKERDRIL

Cecile helpt momenteel ook nog met het naaien van kostuums voor de komedie Sijato de Kikkerdril, waarin medewerkers en cliënten van vzw Tordale meespelen. Een kikker, prinsessen, koninginnen en kabouters: allen moeten ze de gepaste kledij krijgen, op maat gemaakt. In totaal zullen er veertig mensen op het podium staan. “Ik zing en doe een dansje”, zegt Annie trots. “Dat wil ik niet missen”, lacht Cecile. “Ik ben

heel benieuwd naar hoe je dat doet.”

Het naaiatelier past in een project van de vzw dat al enkele jaren loopt en waarbij buurtbewoners elkaar helpen: Buurtvervlochten. Cecile legt het systeem uit. “In een boek wordt je naam genoteerd en ook wat je voor anderen wilt doen. Je kan ook aangeven welke hulp je zelf zoekt. Zo ben ik ook al eens de tuin gaan verzorgen van een mevrouw die dat werk op dat moment niet aankon.”

Overigens heeft ook Annie zich als vrijwilliger opgegeven. “Ik ben al enkele keren naar Paula geweest, een dame die hier in de buurt woont”, vertelt ze. “Omdat zij niet zo goed uit de voeten kan, ben ik naaiwerkjes voor haar gaan doen. Ze heeft me ook getoond hoe ik moet stikken. Ik help graag mensen.” Annie toont haar agenda. De afspraken met Cecile staan er mooi in genoteerd en op elke dag dat er repetities zijn voor de toneelvoorstelling kleeft een kikkersticker. “Nu heb ik het te druk met het toneel en met mijn werk op een school, maar binnenkort bel ik Paula zeker om om te zien of ik nog eens kan langskomen bij goed weer.” *

BUURTVERVLECHTING

Nieuwe vrijwilligers zijn welkom

Het VAPH stelde Tordale samen met Mariënstede vzw aan als ambassadeur ‘community building’ voor de provincie West-Vlaanderen. Buurtvervlochten gaat over het inzetten van individuele talenten van mensen, om zo te werken aan een inclusieve samenleving. Nieuwe vrijwilligers blijven welkom. Geïnteresseerden kunnen voor meer informatie terecht op de website <http://tordale.be/nl/buurtvervlochten-52.htm> en bij joke.roels@tordale.be.

“De mensen willen meer informatie”

Mensen met een beperking hebben een kwetsbare positie in de samenleving. En dat verhoogt nog als zij ouder worden. Daarom is het nodig dat in eerste instantie professionelen in de zorgsector het aanbod ondersteuningsvormen goed leren kennen. Voor hen organiseerde het SEN op 13 november een ontmoetingsbeurs in Sint-Amandsberg.

TEKST LESLIE GHEKIERE
FOTO SOFIE VAN HOOF

De vzw SEN (Steunpunt ExpertiseNetwerken) is een netwerkorganisatie die professionelen uit de zorgsector samenbrengt om hun expertise en aanbod te delen en om zo de mensen

VOOR HERHALING VATBAAR

“Het is de eerste keer dat we deze regionale beurs organiseerden en het is de bedoeling dit ook voor de andere provincies te herhalen”, vertelt Rik Decoene, provinciaal

tact met de mensen, zij in de eerste plaats moeten alle nodige informatie hebben om het juiste en beste advies te geven.”

VOOR ALLE SENIOREN

Hoe hebben jullie de thema's van de workshops bepaald?

“Ook vanuit onze ervaring met het werkveld. Voor de workshops hebben we vooral gekozen voor de visuele en gehoorproblematiek, omdat we uit ervaring weten dat dit vaak onderschat wordt. Bij mensen met een verstandelijke beperking denkt men bijvoorbeeld vaak aan gedragsstoornissen terwijl het evengoed een gehoorprobleem kan zijn.”

De problemen van senioren met een beperking zijn allicht vaak dezelfde als de problemen van senioren zonder een beperking?

“Dat klopt en daarom willen we de doelgroepen overstijgen en een oplossing zoeken voor zowel mensen met beperkingen die ouder worden, als voor mensen die ouder worden en als gevolg daarvan een beperking krijgen. We willen er vooral voor zorgen dat alle senioren met een beperking de weg kunnen vinden om geholpen te worden.” *

SEN vzw organiseerde deze ontmoetingsbeurs in samenwerking met SEL (Samenwerkingsinitiatief Eerstelijnsgezondheidszorg), Zorgnet Vlaanderen en de Diensten Maatschappelijk Werk van de ziekenfondsen.

“ ZOWEL VOOR MENSEN MET EEN BEPERKING DIE OUDER WORDEN, ALS VOOR MENSEN DIE OUDER WORDEN EN EEN BEPERKING KRIJGEN.

beter te kunnen helpen. Om de almaar groter wordende problematiek van het ouder worden met een beperking aan te pakken, organiseerde SEN een ontmoetingsbeurs waar professionelen uit de zorgsector alles te weten konden komen over het aanbod voor deze doelgroep. De beurs telde 23 exposanten uit verschillende sectoren, organiseerde 7 workshops en kreeg 120 bezoekers over de vloer.

coördinator SEN. “In een later stadium willen we regionale netwerken en samenwerkingen tussen de verschillende diensten uitbouwen. Maar deze beurs is vooral een eerste stap om elkaar te leren kennen.”

Wat is precies het probleem?

“Wel, met de vzw zitten we constant tussen de mensen en zien we de bestaande problematiek van ouder worden bij mensen

met een beperking. Waar kunnen ze terecht? Wat met mensen die zelfstandig willen blijven wonen? Er is een duidelijke nood aan meer informatie. We hebben deze ideeën ook getoetst tijdens een rondetafel met mensen uit het werkveld. Samen hebben we nagedacht over concrete acties. Daaruit is het idee voor deze beurs gekomen. We willen mensen samenbrengen om informatie uit te wisselen. De professionelen staan in direct con-

*RIK DECOENE. “We willen de doelgroepen overstijgen.”

www.senvzw.be

Kristin heeft goed nieuws

Op zoek naar inspirerend nieuws, leuke lifestyleweetjes of duidelijke informatie? Dan moet je beslist eens surfen naar wearehandicapped.wordpress.com, het allereerste online-lifestylemagazine in België voor personen met een beperking.

TEKST HENK MALYSTER

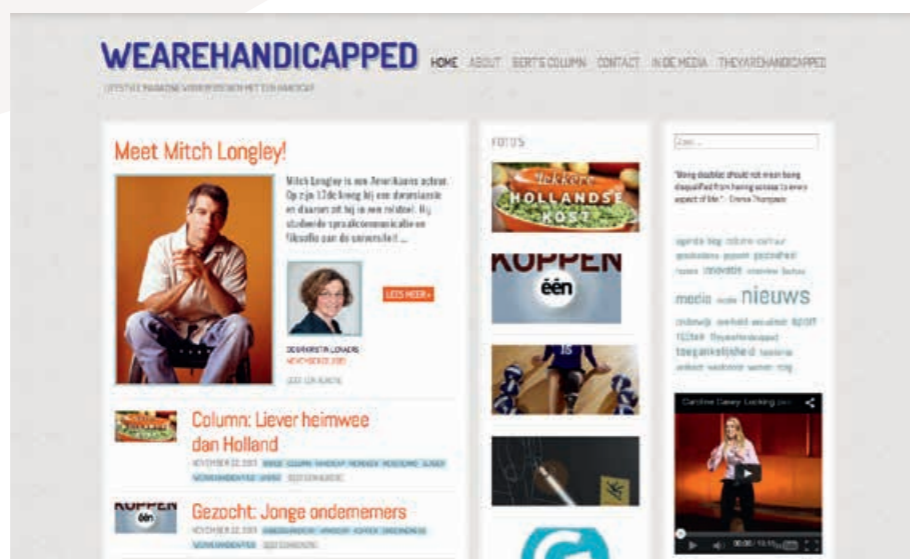
WeAreHandicapped werd bedacht en uitgewerkt door Kristin Lenaers, zelf een levenslustige dame met een lichamelijke beperking. "Vier jaar geleden ben ik in Antwerpen met een wijkblog begonnen: Noordlink. Daar was duidelijk behoefte aan, dat merkte je aan de twintigduizend bezoekers per maand." Ook WeAreHandicapped groeide uit noodzaak. Een goed jaar geleden kreeg Kristin een peesontsteking. Een signaal om het rustiger aan te doen. "Dat is niet makkelijk voor mij", lacht ze. "Ik ben toen online opbeurend nieuws en inspirerende verhalen beginnen te zoeken. Die vond ik bijna uitsluitend op buitenlandse sites. Ik vond het vreemd dat niemand in België op dat idee was gekomen. Daarom ging ik zelf aan de slag."

EEN VAT VOL INSPIRATIE

Driemaal per week post Kristin nieuwe berichten over muziek, innovatie, sport, interieur,... "Iedereen moet er zich kunnen in terugvinden: mannen, vrouwen, jongeren, ouderen, mensen met én zonder beperking. Ik wil het beeld van mensen met een

“ IK WIL HET BEELD VAN MENSEN MET EEN BEPERKING BIJSTUREN.

beperking bijsturen. In België worden we nog te veel in een verdomhoekje gestopt. In andere landen krijgen personen met een beperking meer aandacht. Ze sporten, ondernemen, geven lezingen..."

★EEN SUCCES. De website van Kristin (foto inzet) heeft tweeduizend bezoekers per maand.

Kristin richt zich ook op jongeren. Die hebben het vaak dubbel moeilijk en dan is het belangrijk dat ze naar een lotgenoot kunnen opkijken. Zo heeft ze zelf ook voorbeeldpersonen. "Ik vind Amy Mullins geweldig, een Amerikaanse paralympiër met twee beenprothesen, een mannequin en motiverend spreker. Dichter bij huis heb je in Nederland Lucille Werner. Ze is onder andere de bedenker van 'Caps Club', een dramaserie met kinderen met en zonder beperking. Het is belangrijk dat de bewustheid bij jongeren groeit."

ONLINE MAAKT VRIJ

Met tweeduizend bezoekers per maand is de site nu al een succes. Ook op Facebook en Twitter zijn de reacties positief. Surfers mailen spontaan nieuwtjes of vragen. "Soms kan ik bijna niet wachten om iets online te plaatsen. Mijn vader en

vrienden die geen beperking hebben, sms'en me als ik iets leuk heb geschreven of gevonden. Het is van belang dat zij er ook iets aan hebben. Ik hoop alleszins dat er gelijkaardige initiatieven komen, want mensen met een beperking voelen zich duidelijk gesteund. Er kwam al een aanbod voor een gedrukte versie van het magazine, maar daar heb ik de financiële middelen niet voor. Bovendien vind ik het belangrijk om online te blijven. De combinatie beperking-innovatie leidt tot meer vrijheid. In de toekomst zal innovatie ervoor zorgen dat mensen met een beperking meer kunnen realiseren." ★

Oproep: heb je een idee voor een leuk artikel, een nieuwstip of een persbericht over personen met een beperking? Dan kan je dat mailen naar wearehandicapped@gmail.com.

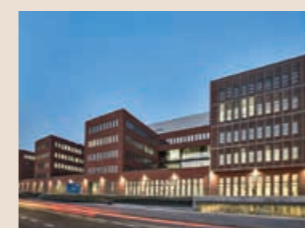
Adres gewijzigd

De provinciale afdelingen van Vlaams-Brabant en West-Vlaanderen zijn al enkele jaren geleden verhuisd. Toch geven we nog graag hun contactgegevens mee.

Provinciale afdeling Vlaams-Brabant
Vlaams Administratief Centrum
Diestsepoort 6/57 - 3000 Leuven
T 016 31 12 11 - F 016 31 12 29
E leuven@vaph.be

Open op werkdagen van 8.30 tot 12.00 uur en van 13.00 tot 17.00 uur (in juli en augustus tot 16.00 uur).

Provinciale afdeling West-Vlaanderen
Vlaams Administratief Centrum
Koning Albert I-laan 1 / 2 bus 55 - 8200 Brugge
T 050 40 67 11 - F 050 39 36 80
E brugge@vaph.be

Open op werkdagen van 8.30 tot 12.00 uur en van 13.00 tot 17.00 uur (in juli en augustus tot 16.00 uur).

SERVICE

De nieuwe website van de Brailleliga

De Brailleliga lanceerde eerder dit jaar een gloednieuwe website. Uiteraard blinkt deze uit in toegankelijkheid en gebruiksvriendelijkheid voor blinde en slechtziende personen. Je vindt de webstek op www.braille.be.

De nieuwe website speelt maximaal in op de vragen en noden van blinde en slechtziende personen. Welke leeshulpmiddelen bestaan er? Hoe een witte stok verkrijgen? Hoe in alle veiligheid koken met een visuele beperking? De volledige rubriek 'Dienstverlening en hulpmiddelen' kreeg een gebruiksvriendelijke uitwerking.

Voor blinde personen werden sneltoetsen en rechtstreekse links voorzien om hen eenvoudig te laten navigeren naar de gewenste informatie. Slechtziende personen kunnen eenvoudig de tekst vergroten, kiezen voor een omgekeerd contrast of een mobiele weergave van de website. Deze versie telt slechts één kolom, wat het gebruiksgemak voor slechtziende personen verhoogt. Ten slotte bevat de website een agenda en nieuwsrubriek. Maandelijks verstuurt de Brailleliga een elektronische nieuwsbrief. Inschrijven kan eenvoudig via de website.

www.braille.be

Brochure over rechten en plichten

Na een lange weg bundelde de Vlaamse Regering op 4 februari 2011 alle rechten en plichten voor een kwaliteitsvolle zorg in één besluit. Wat dit concreet voor jou betekent, kan je lezen in een brochure van het VAPH.

'Rechten en plichten van de gebruiker van een voorziening voor personen met een handicap', zo heet de brochure. Van 'afzonderingsmaatregelen' tot 'zakgeld': de brochure wil vooral een gids zijn voor de gebruiker van een voorziening en/of voor de personen die hem/haar vertegenwoordigen. Ze kan je helpen om jouw zorg of ondersteuning zo goed mogelijk te onderhandelen en om je ondersteuning mee te bepalen. De brochure richt zich zowel op de nieuwe gebruiker van een voorziening, als op de personen die al ondersteuning van een voorziening krijgen. Ze is gratis verkrijgbaar bij de communicatiedienst van het VAPH.

T 02 225 85 97 - F 02 225 84 05 - E informatie@vaph.be - www.vaph.be > publicaties

Het VAPH zorgt voor personen met een handicap!

Bij het VAPH kunt u terecht indien u een tussenkomst voor de aankoop van een hulpmiddel wenst. Er zijn veel diverse hulpmiddelen waarvoor u bij het VAPH kunt aankloppen. Ook bij de aanpassing van uw woning of wagen helpt het VAPH u verder. U bent ook welkom bij het VAPH als u een persoonlijke-assistentiebudget wenst. Het VAPH financiert tal van voorzieningen voor personen met een handicap. Voor opvang en begeleiding, zowel bij u thuis als in een tehuis.

Kortom... het VAPH staat voor u klaar!
www.vaph.be

VRAAGJE VOOR HET VAPH?

www.vaph.be
☎ 02 225 85 97

Provinciale Afdelingen
(voor vragen over uw persoonlijk dossier)

Prov. Afd. Antwerpen
Potvlietlaan 5
2600 Berchem
☎ 03 270 34 40
☎ 03 270 34 41
antwerpen@vaph.be

Prov. Afd. Vlaams-Brabant
Vlaams Administratief Centrum
Diestsepoort 6/57
3000 Leuven
☎ 016 31 12 11
☎ 016 31 12 29
leuven@vaph.be

Prov. Afd. Limburg
Ilgatlaan 7
3500 Hasselt
☎ 011 27 43 54
☎ 011 28 51 09
hasselt@vaph.be

Prov. Afd. Oost-Vlaanderen
Kortrijksesteenweg 788,
9000 Gent
☎ 09 269 23 11
☎ 09 269 23 39
gent@vaph.be

Prov. Afd. West-Vlaanderen
Jacob van Maerlantgebouw
Koning Albert I-laan 1/2 bus 55,
8200 Brugge
☎ 050 40 67 11
☎ 050 39 36 80
brugge@vaph.be

Antennepunt Brussel
Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH)
Sterrenkundelaan 30 - lokaal 004
1210 Brussel
☎ 02 225 84 62
☎ 02 225 84 05
brussel@vaph.be
Open op maandag en woensdag van 9.15 tot 12.15 uur en van 14 tot 16 uur (in juli en augustus enkel op woensdag)